

Algemene beschouwingen, voorjaarsrapportage 2012

Aforismen en citaten zijn de verbale bloemen van ons bestaan heeft ooit iemand gezegd en daarom probeer ik dat steeds maar in de praktijk te brengen.

Zodra men spreekt, begint men reeds te dwalen sprak Goethe, maar een ander citaat van hem is: Wie niet dwaalt, wordt nooit verstandig en zo staan we ineens in het centrum van de politiek, al dwalend tussen mogelijkheden en middelen en net doen of wij het allemaal wel goed doen.

Een week geleden werd er in het kader van het EK gezegd: 'Alleen een wonder kan ons nog redden'

Degene die dit heeft uitgesproken verwacht wonderen van mensen en realiseert zich niet dat wonderen Gods werk zijn.

Kennelijk is het bedoelde wonder uitgebleven en keert in ieder geval in dat opzicht de nationale situatie weer terug tot de gebruikelijke proporties.

Andere zaken vragen nu om aandacht, want het ziet er in de nationale politiek nog zeker niet uit als een gelopen race, om maar te zwijgen over de beoogde wet- en regelgeving in het sociale domein en al helemaal niet op het financiële terrein. De huishoudinkomenstoets is voorlopig opgeschort.

Toch mogen we in Haarlemmermeer niet klagen, hoewel we zeker op onze tellen moeten passen.

Naar aanleiding van de voorjaarsrapportage kom ik daar zo nog even op terug.

Nu eerst wat beschouwing van onze fractie ChristenUnie-SGP:

Bij deze beschouwingen wil ik me opnieuw richten op de openbare buitenruimte die van ons allemaal is en waar we allemaal belang bij hebben. Hoe lang accepteren we het nog dat dit door een deel van onze inwoners wordt gerelativeerd door vernielingen, zwerfvuil en graffiti, wat ik liever vuilspuiterij noem.

Waarom is het in onze gemeente nog steeds geen vanzelfsprekendheid dat dit niet normaal is en moeten we nog steeds een deel van ons gemeenschapsgeld aanwenden om dit te herstellen?

Ook een vorm van verloedering vormen de reclame-uitingen die soms levensgrote proporties hebben en zelfs bij uiterst lage buitentemperaturen schaars geklede vrouwen presenteren.

De winkelsluiting zou naar oorspronkelijke tijden terug kunnen en de zondagsopening heeft ons als samenleving absoluut nog geen voordeel gebracht. De consument zal echt niet meer besteden als er meer en langer gewinkeld kan worden. Langer en vaker open kost meer aan infrastructuur en medewerkers en is fnuikend voor de exploitatie van kleine zelfstandigen. Als we kijken naar onze oosterburen, die de meest stabiele economie hebben in Europa, zijn de winkels op zondag gesloten.

Andermans voordeel is niet per definitie ons nadeel.

De landbouw was ooit de basis voor de ontwikkeling van onze gemeente. Momenteel telt onze gemeente meer rotondes dan landbouwers. Die resterende landbouwers moeten ook nog een aandeel leveren in het bestrijden van ganzenoverlast en ruimte maken voor geluidswerende ribbels. Velen roepen om de bescherming van cultureel erfgoed, waar blijft de oorspronkelijkheid van onze polder. Voor een deel in de stoffelijke resten die ons worden gelaten in de vorm van boeken en geschriften. Als magere compensatie voor deze ontwikkeling zouden we het resterende groen en met name het openbare groen moeten koesteren. Het gaat niet echt slecht, maar het kan beter!

Naast het voornoemde zou ik nog veel tijd kunnen invullen met het benoemen van zaken die in onze visie zeker het noemen waard zijn. Het was slechts een beperkte keuze om ook nog wat tijd te kunnen reserveren voor de voorjaarsrapportage, die ook dit jaar een compacte en vooral degelijke indruk maakt. Onze financiële man heeft het stuk doorgenomen en een aantal zaken aangereikt die wat ons betreft wat kritisch belicht moeten worden.

In het raadsvoorstel wordt aangegeven dat het een keuze is om de lastenverzwaring voor burgers en bedrijven tot het uiterste te beperken en we zien dat als een sympathieke insteek.

Op pagina 8 zien we echter een onverbeterlijk optimisme over het herstel van de economie. Ik doel op de geschetste ontwikkeling van de inkomsten door de toeristenbelasting. Volgend jaar nog maar 2 ton minder en vanaf 2014 volgens de oorspronkelijke prognose. Wij stellen dat al een aantal jaren aan de orde en toch blijft onze gemeente zich, in onze beoordeling, te rijk rekenen.

Even daaronder treffen we de gestage groei van de behoedzaamheidsreserve aan. Hoe lang nog en wat is het beoogde saldo?

De opmerking over de bouwleges op pagina 19 was te voorzien en in deze zien we de financiële weersverwachting nog niet verbeteren.

Haarlemmermeer kent 57 scholen van voor 1994 zo leert ons de rapportage en de urgente saneringen worden, mede door het spoedeisende karakter, als extra hoog gedefinieerd, zonder daarbij een indicatie van dit risico te benoemen.

Op pagina 23 wordt gesproken over de effecten van de Wet Hof, in hoeverre wordt daar op geanticipeerd? Als het boeteverhaal een feit wordt, waar praten we dan over, zowel in risico als in het voornemen om minder te investeren en wat betekent dat vervolgens weer voor onze begroting?

Afsluitend nog iets over rentmeesterschap:

Eenzijds duidt dit op de Bijbelse opdracht om de aarde en daarmee ook Haarlemmermeer te bebouwen en te bewaren en te beheren.

Anderzijds wijst het op onze plicht om zorgvuldig om te gaan met mensen en middelen.

De ChristenUnie-SGP ziet dit wel in een overwegende mate terug in het gemeentelijk beleid, maar wil het totale beleid kritisch blijven volgen.

Wij wensen het College en het ambtelijk apparaat heel veel zegen op en wijsheid bij hun werk en voegen daar de uitspraak van Seneca aan toe, ter stimulering en lering en misschien ook als waarschuwing: Wie zijn heden verprutst is de slaaf van zijn toekomst.

Hoofddorp, 21 juni 2012

A.J. (Arjo) van Bezooijen